



My bikeři jsme zájmová skupina, podobně jako existuje spousta jiných skupin. Jízda na horském kole v terénu je naše hobby. Jen se s tím naším koníčkem setkáváme i s některými jinými skupinami, jejichž zájem se s tím naším dost protíná, a nejsme tudíž spolu poměrně často ve shodě s tím, jak trávít volný čas v přírodě a k čemu má vlastně ta příroda či ten les přesně sloužit. Pro lesáky je to taková jedna velká zahrádka – chtějí pěstovat stromy, pak je pořežat a prodat. Myslivci zase chtějí krmit zvěř a tu pak strílet. Ochránci přírody by do lesa nejraději nikoho nepustili, aby si mohlo vše růst dle libosti a ekosystém si vše zařídil sám. Koňáci chtějí v lese jezdit na koni, běžci po něm zase běhat a pěší turisté chodit pěšky.

Má to členství v ČeMBA vůbec smysl?

No a my v tom lese chceme „jen“ jezdit na kole. Vše samozřejmě hodně zjednoduší, ale jako základ to pro vysvětlení podstaty problému stačí. Či právo na využití lesa je to primární? Pokácíte les a dřevo prodáte. Jasně se ví, kolik se za něj utrží. To vše ostatní je mnohem složitější monetizovat, ale to přece neznamená, že to žádnou hodnotu nemá. Spíše naopak. Rekreační využití lesa je přece také důležité, takže alespoň v tomto jsme s běžci, koňáky i pěšáky zajedno. Ovšem stezka je jen jedna a na tu se v konečném důsledku musíme všichni vejít. Snahou ČeMBA určitě není ostatní zájmové skupiny vytlačit a mít ten les jen pro sebe, ale na druhou stranu (u)děláme vše, abychom ani my nebyli z lesa těmi ostatními vytlačeni či permanentně vytlačováni. No a čím více nás členů ČeMBA bude, tak tím méně bude hrozit, že nás ostatní zájmové skupiny nakonec opravdu třeba přetlačí. Lesáci nás chtějí dostat z lesních pěšin a stezek na široké lesní cesty. Pěší turisté zase nechtějí, abychom jezdili po stezkách proznačených KČT. Myslivci nás v lese nechtějí nejlépe vůbec. Ochránci přírody jsou docela v pohodě, těm stačí, když se udržíme na tom již vyjetém či vyšlapaném. Nepodceňujme však tyto všechny zájmové skupiny, jejichž lobby je historicky velmi silná! Naše současná možnost přístupu do krajiny je v rámci Evropy opravdu unikátní. Važme si toho, ale i pro to něco opravdu dělejme, aby tomu tak zůstalo i do budoucna. Má to členství v ČeMBA tedy smysl, co myslíte? Nikoho jiného bikeři pro ochranu tohoto základního a zásadního přístupu do krajiny nemají, tomu můžete věřit.

Václav Volráb
vaclav.volrab@cemba.eu

Velký srovnávací test elektrokol 2020

10x full, 13x hardtail, 5x kros

Již počtvrté se vydavatelství V-Press podařilo uskutečnit v prodejně a půjčovně ekolo.cz srovnávací test elektrokol pro letní vydání časopisu Elektrokola. Tentokrát se sešlo 21 testerů na rekordních 28 modelů, u kterých mechanici i testéři změřili jejich výkon, dojezd a posoudili pohodlí jízdy a také ergonomii při ovládnutí a manipulaci. Byly osloveny všechny známé značky elektrokol na našem trhu, 18 z nich nominovalo konkrétní modely. Největší zájem byl prezentovat v testu horská kola a speciálně celoodpružená. Velké porovnaní nabídky je součástí druhého letošního vydání časopisu Elektrokola. Kromě testu zde najdete i další články, například jaká bude úloha elektrokol v době „pokrizové“, jak si nastavit posed na elektrokole, tip na zahraniční region v rakouském Achensee, ale i velký přehled nákladních elektrokol, rozhovory, zkušenosti...



Ocel nemusí být ze staré školy

Krásným příkladem kombinace nejnovějších technologií, o kterých si předkové mohli jen nechat zdát, a materiálu, se kterým naopak pracovali dnes a denně, je bike Moorhuhn. Sice jde o přímý, nepřepákaný jednočep se zdvihem 129 mm, ale už použití oceli Reynolds 953 vyzdvihuje rám nad většinu ostatních. Zatímco byl od roku 2011 Ralf Holleis zvyklý stavět kola z karbonových trubek a titanových mufen, tentokrát se přiklonil k oceli, kterou použil pro celý rám. Na mnoha místech využívá plastovou konstrukci uvnitř trubek, což znamená nejvyšší možnou efektivitu použití materiálu, tuhost, pružnost a nízkou hmotnost. Za veškerou parádu si nechá hezky zaplatit, limitovaná edice 12 kusů každý rok začíná na 6000 eurech, za titanovou verzi si přihodíte ještě o 500 euromincí více.

Santa Cruz 5010/Solo čtvrté generace

Trail bike 5010 se dříve jmenoval Solo, a když přivřete oči, pořád ta číslovka vypadá jako nápis Solo. Poprvé se objevil v roce 2013, a jak je u Santa Cruzu zvykem, každé dva tři roky se mu dostalo péče, proto v polovině června uveřejněná generace je už čtvrtá v pořadí. Má stejný systém odpružení VPP s nízkou uloženým tlumičem, který jsme zvyklí vidat už tři roky. Mezi další vlastnosti biku oblíbeného Dannym MacAskillem patří 27,5" kola, zdvihy 140/130 mm a hravá trailová geometrie. Také zde najdete možnost změny geometrie pomocí otočné vložky na vahadle. Zadní stavba se liší délkou podle velikosti rámu. Zatím je v nabídce pouze karbonová verze C a CC s nejnovějšími komponenty, kupříkladu i Sramem Eagle 10-52 zubů. Vnitřní vedení, metrický tlumič, boostové osy, blatníček na tlumiči a ochrana zadní stavby i hlavního trojúhelníku, to je pro tuhle značku samozřejmě, novinkou je ale Sram UDH, tedy univerzální patka. Kolo je sice sériově osazené vzduchovým tlumičem, ale dle výrobce si rozumí i s pružinovým. Stejný model v jiné barvě najdete i v dámské edici Juliana pod názvem Furtado.

